

سیاس از سردار سازندگی

در چهارم تیرماه ۱۳۷۶، حضرت آیت‌الله هاشمی رفسنجانی ریاست محترم جمهوری و سردار سازندگی ایران اسلامی، جمعی از فارغ‌التحصیلان، مدیران و کارکنان ستادی، رؤسای دفاتر و مدیران مراکز آموزشی را بحضور پذیرفتند. در این مراسم، سرپرست محترم سازمان ضمن ارائه گزارش کوتاهی خدمت رئیس جمهور، تندیس و لوح تهیه شده توسط فارغ‌التحصیلان را خدمت ایشان تقدیم نمودند. با هم گزارش کوتاه سرپرست سازمان و مشروح سخنان رئیس جمهور را می‌خوانیم.
«سمیاد»

خیر مقدم و گزارش سرپرست سازمان آقای دکتر اژه‌ای در دیدار با ریاست محترم جمهوری ایران

بسم الله الرحمن الرحيم

از طرف کلیه همکارانم و فارغ‌التحصیلان عزیز سازمان ملی پرورش استعداد‌های درخشان، از سردار بزرگ سازندگی ایران اسلامی تشکر می‌کنم که این افتخار را بار دیگر به این همکاران دادند تا در دیداری دیگر اعلام اعتقاد، اعتقاد عملی و وفاداری خودشان را به نظام مقدس جمهوری اسلامی ایران و براهی که در مسیر سازندگی حضرت‌تعالی و همکارانتان پس از دوران دفاع مقدس شروع کردید، اعلام

نمایم.

در بین فارغ التحصیلانی که امروز در خدمت شما هستند عده‌ای در دوران دفاع مقدس، در جبهه‌ها درکنار سردار این جبهه‌ها، که حضرت‌عالی باشید، جنگیده‌اند و در دوران سازندگی نیز با تمام تلاش سعی کرده‌اند در این مسیر مدد رسان نظام مقدسمان باشند.

حضار همانطوریکه خدمتتان عرض کردم، مدیران مراکز آموزشی سازمان در سراسر کشور، رؤسای دفاتر، مدیران و برخی از همکاران ستادی و عده‌ای از فارغ التحصیلان سازمان ملی پرورش استعداد‌های درخشان هستند.

سازمان همانطوریکه در جریان هستید حدود ۱۱ سال قبل در سال ۶۶ با تعیین هیأت اُمناء، توسط نخست وزیر وقت کارش را شروع کرد و در سال ۶۷، شورای عالی انقلاب فرهنگی این سازمان را بعنوان یک مؤسسه آموزشی ملی به رسمیت شناخت. از آن سال که ما با ۸۰۲ دانش آموز کار را شروع کردیم تا کنون که به جای دو مرکز آموزشی در تهران، ۸۳ مدرسه راهنمایی تحصیلی و ۷۲ دبیرستان در سرتاسر ایران داریم، این افتخار را کسب کرده‌ایم که حدود ۶۰٪ دانش آموزان ایران را تحت پوشش کنکور خودمان - با همین تعداد کم مدارس - داشته باشیم. نقطه قوت کار ما در این سالها رشد دانش آموزان خارج از تهران بوده است به طوریکه در المپیادها چهره‌های طلایی کشوری، از شهرهایی را می‌یابیم که در سالهای قبل این شهرها هیچ شانسی برای رقابت با بچه‌های تهرانی را نداشتند. در سال ۶۴ در حالیکه از ۶ منطقه جنوب تهران فقط حدود ۹ نفر شانس ورود به مراکز سازمان را داشتند لیکن در سال گذشته از شهری ۷ نفر مدال نقره کشوری از ۲۰ مدالی که در ایران کسب شده است را کسب کرده‌اند و این نشان می‌دهد که کمبود امکانات در مناطق محروم چگونه مانع رشد فرزندان توانمند ایران اسلامی می‌شود.

در کنکور ما، بر خلاف کنکورهای دیگر، داوطلبان اگر چه زیاد هستند ولی از کیفیت بالایی برخوردار می‌باشند. بطوریکه جهت سال تحصیلی ۷۶-۷۷ تعداد داوطلبان حدود ۲۰۰ هزار نفر بودند که معدلشان از ۱۹ به بالا است و ما هر سال باید تمهیداتی بوجود بیاوریم که با افزایش داوطلب روبرو نشویم چون مشکلات اجرایی برایمان دارد. در ارتباط با قبولی در دانشگاه، تا سال گذشته ۴۶۶۲ نفر دانشجو در

دانشگاه داشتیم که عمدتاً رشته‌های درجه یک را انتخاب کرده‌اند و بجز سال گذشته که پذیرش تکمیلی مان را هنوز حساب نکرده‌ایم با ۹۴/۸۵٪ قبولی در بهترین رشته‌های دانشگاهی فارغ‌التحصیلان برتر موفق شدند تحصیلات عالیشان را ادامه بدهند و ما امیدواریم که انشاءالله بیاری خداوند بتوانیم بر اساس مصوبه جدیدی که شورای عالی انقلاب فرهنگی در جهت رشد استعداد‌های درخشان زیر نظر شورایی که برای این کار تعیین شده است تمهیداتی ایجاد شود که بتوانند با دکترای پیوسته و حمایت مادی و معنوی، این عزیزان را بی‌نیاز از ادامه تحصیلات - بجز یک مقطع خیلی کوتاه - در خارج بکنند، و ما بتوانیم این آموزشها را در ایران داشته باشیم.

در کنار کار آموزشی، ما «مجله استعداد‌های درخشان» را بعنوان پر تیراژترین مجله علمی کشور - ۲۷۰۰۰ نسخه این مجله چاپ می‌شود - که هم مورد استفاده دانشجویان مقاطع تحصیلی دکترا و کارشناسی ارشد است و هم اولیاء و مربیان ما در جهت اهداف تربیتی که میل داریم بخاطر کمبود امکانات ارتباطی و آموزشی مورد توجه آنها قرار بگیرد، استفاده بکنیم.

فرزندان سازمان میل داشتند با فکر خودشان یک «تندیس» را که بیانگر سازندگی، وحدت و انسجام و هدایت توانمندی‌هاست تهیه کنند. با اینکه فرصت کمی داشتند به صورت شبانه روزی کارکردند و آن را به عنوان هدیه‌ای از طرف سازمان ملی پرورش استعداد‌های درخشان به پاس خدمات بی شائبه شما در دوران سازندگی به عنوان ران ملخی تقدیم حضرت‌عالی می‌کنند همچنین لوحی که برادران تهیه کرده‌اند. این لوح را با یک کار کامپیوتری خیلی سنگین - از نظر تصویر و کارهایی که من بیشتر فقط می‌توانم بگویم کار سختی از نظر اجرائی بوده‌است، کلاً خودشان انجام داده‌اند. یعنی بجز قاب آن که اگر می‌شد آنهم خودشان آن را می‌ساختند میل داشتند هدیه‌ای را که خدمت شما تقدیم می‌کنند با فکر و طراحی و اجرای خودشان باشد و من صرفاً بعنوان یک رابط، هدیه این عزیزان را خدمتتان تقدیم می‌کنم و انتظار داریم که همچنان سالهای قبل از رهنمودهای حضرت عالی بهره‌مند بشویم و امیدواریم که انشاءالله در سایه مقام معظم رهبری و حضرت‌عالی، و این انتخابات بسیار خوبی که داشتیم، راه سازندگی استمرار پیدا بکند تا ما بتوانیم بعنوان خدمتگزاران ساده‌ای در کنار شما عزیزان به فرداهای روشن که بسیار هم برای امثال من روشن است امیدوار باشیم.

با تشکر مجدد از حضرت‌عالی که این فرصت را به همکاران من جهت ملاقات با خودتان دادید.

سخنان حضرت آیت‌الله هاشمی رفسنجانی ریاست محترم جمهوری اسلامی ایران در دیدار با رؤسا مدیران مراکز و فارغ‌التحصیلان سازمان ملی پرورش استعداد‌های درخشان

بسم الله الرحمن الرحيم، الحمد لله والسلام على رسول الله و آله
خوش آمد عرض می‌کنم خدمت شما مسؤولان و دانش‌آموختگان این بخش با
ارزش تعلیم و تربیت کشور و انقلاب. و صمیمانه متشکرم از محبتی که از طرف
«استعداد‌های درخشان» در ابراز لطف به بنده اظهار شد.
البته هدیه واقعی شماها همین کار خودتان است. تحصیل خوب و پرورش
استعدادها و نقد عزیزترین ذخیره الهی برای بشر، که همین استعداد‌های برومند و
درخشان است.

خیلی روشن است که آن ودیعه‌ای الهی در روی زمین به انسانها از میان همه
موجوداتی که ما می‌شناسیم همین سرمایه «عقل» و «خرد» و استعداد درک و تفهیم است.
اگر این را از انسان بگیرند دیگر با سایر موجودات چه حیوان و چه جمادات تفاوتی
ندارد. ما با همین، امتیاز پیدا کردیم و فصل ممیز انسان با موجودات دیگر همین جا
است. حتی با موجودات بسیار مقدسی مثل ملائکه و فرشته‌ها - آنها استعداد‌هایشان
بصورتی که ما داریم نیست. آنها هر چیزی که دارند نقد است. این ما هستیم که خداوند
در وجودمان چیزی را ودیعه گذاشته که یک ماده خامی است. یک نیروی قابل توسعه
و بی پایان است. هیچ وقت تمام نمی‌شود این رشدش و کمالش تمام نمی‌شود.
هر قدری این نیرو و این استعداد در انسانها بیشتر باشد امتیاز واقعی دارد و یک
موهبت اضافی است. وظیفه ما بعنوان انسان، بخصوص ما مدیران جوامع، این است که
از این نعمت و ودیعه الهی بهتر استفاده بکنیم. و شکر درست خداوند این است که این
عزیزترین و گرانبهاترین اثر خلقت الهی و آفرینش را درست پاس بداریم و آن را متبلور

کنیم. بنابر این توجه به استعداد‌های درخشان و فراهم کردن رشد و توسعه اینها یک وظیفه جدی است برای جامعه، و برای هر فرد مستعدی هم وظیفه شخصی است که این لطف خداوند را ندیده نگیرد و ضایع نکند.

«کور کردن» استعدادها بطور کلی ظلم به بشریت و خود آدم است. در هر سطحی هر قدر نعمت عزیزتر باشد، کور کردن آن هم ظلم بیشتر است حالا یک حرکت موفق را نسبتاً در توجه به استعداد‌های جوان‌هایمان ما داریم. آثارش را داریم کمابیش می‌بینیم، منتهی آثار این حرکت در دراز مدت خودش را نشان می‌دهد. کسانی که هنوز دانش آموز یا دانشجو هستند یا فارغ التحصیل جوانند در آن بخش اولی ما هستند، به مسیر میانه و انتهایی که برسیم آنموقع است که ما این حرکت را توانسته‌ایم سامان بدهیم و از آثارش استفاده کنیم.

آنچه که امروز در دنیا شما از پیشرفت و توسعه و تکامل می‌بینید عمدتاً مخلوق همین استعدادهاست. انسان‌های استثنائی پیدا شده‌اند، مبتکر شده‌اند مخترع شده‌اند، حرفی به ذهنشان زده و یک قانونی را کشف کرده‌اند، یک رازی از این جهان عظیم و پیچیده را فهمیده‌اند این را تبدیل کرده‌اند به یک علم و یک صنعت و تکنولوژی و در اختیار بشر گذاشته‌اند. بعد دیگران هم آنرا تکمیل می‌کنند، خیلی‌ها در مقاطع بعدی شریک می‌شوند، ما مطمئناً می‌توانیم اکثریت این کمالی که امروز بشر نسبت به سالهای قدیم و قرون گذشته دارد را این جوری ریشه‌یابی کنیم و انتظار داریم که استعداد‌های زمان ما هم گام‌های مؤثرتری را با اتکا به دستاوردهای مهم گذشتگان، برای آینده و نسل‌های نو به تاریخ تقدیم بکنند. شماها در این مسیر دارید زحمت می‌کشید، البته کل برنامه‌های آموزش و پرورش و علوم، دانشگاه‌ها و مدارس در همین مسیر هستند، کسانی هستند که گام‌های مؤثرتری را باید بردارند. ما به عنوان برنامه‌ریز و مسؤول اداره کشور در این جهت وظایفی داشتیم که سعی کردیم وظایفمان را عادلانه انجام بدهیم و مرتکب تبعیض در این مسیر هم نشویم، اگر جریانی بنام آموزش «استعداد‌های درخشان» را آوردیم و تقویت کردیم، در یک فصل دیگری هم حرکت بسیار وسیع و پرخرجی را شروع کردیم که به همه بچه‌های کشورمان و نوباوگانمان برای تحصیل و رشد، پوشش بدهیم. در این حرکت هزاران روستایی که به کلی از مدرسه و تعلیم و تربیت و آشنایی با تمدن محروم بودند، اینها را در این زنجیره وارد کردیم و پوشش‌تعلیماتی به آنها دادیم.

در این سالهای اخیر روستاهای فراوانی بود که اصلاً "خواب مدرسه را نمی‌دیدند امروز مدارس خوب، شبیه مدارسی که در تهران و جاهای دیگر دیده می‌شود و معلم خوب، سراغ آنها رفت و کتاب و آزمایشگاه و همه چیزهایی که به همه جا می‌دهیم به آنها هم می‌دهیم و یک قدم جلوتر رفتیم که بسیار هم هزینه‌اش برای کشور سنگین است ولی عدالت و حق ایجاب می‌کرد که انجام دادیم. روستاهای کوچک در سراسر کشور وجود دارند که مثلاً ۵ یا ۶ خانوار کنار یک چشمه‌ای، درختی، جایی جمع شده‌اند و زندگی می‌کنند یا عشایری که توی بیابانها و دشتها می‌گردند، زمستان و تابستان جایشان را عوض می‌کنند و دنبال گوسفندا و دام‌هایشان برای اعاشه حرکت می‌کنند، ما مدارس شبانه روزی در چنین مناطقی درست کرده‌ایم چون دیگر جهت بچه‌های اینها نمی‌توان در روستایی که دارای ۷ خانوار است بشود یک مدرسه درست کرد. مدارس شبانه‌روزی در یک منطقه‌ای درست می‌کنیم، بچه‌ها را از اطراف با مینی‌بوس و ماشینهای سواری و سایر وسایل می‌آوریم اینها هفتگی، ماهانه در آنجا می‌مانند هزینه‌های زندگی‌شان را می‌دهیم، رفت و آمدشان را مابه عهده می‌گیریم و امکان تحصیل را برای آنها فراهم می‌کنیم. الان صدها مدرسه از این نوع در سراسر کشور وجود دارد و هر روز هم اضافه می‌شود. برای اینکه بچه‌های فقرا امکان تحصیل داشته باشند و زیر پوشش تربیت مستمر قرار بگیرند تا جبران شود این ضعفی را که در خانواده و امکانات ابتدائی دارند.

دانشگاهها را در سراسر کشور پخش کرده‌ایم قبلاً "شما می‌دانید که دانشگاهها در چند شهر مهم بود. از لحاظ اصولی هم معمولاً" در دنیا همین کار را می‌کنند. دانشگاهها را در جاهایی پیشرفته‌تر می‌گذارند تا نیروهای کیفی تر بتوانند آنجا بمانند و دانشگاهها را تقویت بکنند ولی ما بخاطر تأمین عدالت و اینکه می‌بینیم بسیاری از مردم مناطق محروم نمی‌توانند بیایند در شهرهای بزرگ زندگی بکنند و از تحصیلات عالی محروم می‌مانند دانشگاهها را آوردیم در شهرستانها. الان اکثر شهرستانهای کشور دانشگاه دارند - حالا یا دولتی یا آزاد - که بچه‌های مردم این فرصت برایشان پیدا بشود که درس بخوانند. در بین همانها گاهی استعدادهای بسیار نیرومندی می‌بینیم که بعضی‌هایشان هم در بین شماها هستند و در المپیادها هم آنها را دیدیم و در دنیا هم درخشیده‌اند و در همه سطح دنیا که حساب بکنیم مثلاً" از جایی مثل کردستان یا جایی مشابه بچه‌هایی

بیایند و بتوانند در سخت‌ترین شرایط مسابقه، گوی سبقت را ببرند. این توضیح را دادم برای اینکه یک وقت به ذهن شما یا دیگران نیاید که نظام الان با توجه به «استعدادهای درخشان» ممکن است از لحاظ صرف هزینه، نیرو، امکانات تبعیض قایل شود واقعاً عادلانه به همه بخشهای کشور می‌رسیم. بلکه آنهایی که آمادگی بیشتری دارند و بهتر درس می‌خوانند، استعداد قوی‌تری دارند اینها می‌توانند در آینده گامهای بسیار با ارزشی برای جامعه خودشان بردارند و می‌توانند خدمتکاران مهمی برای کشور باشند، طبیعی است که به نفع خود جامعه است که امکان ترقی آنها را فراهم کنیم که اینها در جازند و استعداد‌هایشان ضایع نشود و کارهای بزرگتر را بتوانند سریعتر انجام بدهند و راههای سخت را بتوانند میان بُر بزنند و زودتر به اهداف پرورشی و تحقیقی برسند که به حمدالله این گزارشی که برادرمان جناب آقای اژه‌ای دادند و من قبلاً هم با پیشرفتهای بخش شما آشنا هستم، نشان می‌دهد که در این مسیر هم توفیقات خوبی داشته‌ایم ما از حالا به بعد واقعاً آماده می‌شویم برای جهشها در امر توسعه علمی و فنی و تحقیقاتی. دو یا سه سال اخیر است که ما توانستیم امکانات را فراهم بکنیم برای مقاطع تکمیلی در دانشگاهها و تقویت مقاطع بالای تحصیلی در اکثر رشته‌ها تا آخرین حد مقدور. الآن فضای تحصیل را باز کردیم، بودجه تحقیقات را سرعت اضافه کردیم و تقویت مقاطع تکمیلی را بسیار جدی گرفتیم با این هدف که نیروهای کیفی در جامعه زیاد بشوند. و راه درست استقلال و توسعه پایدار را در این می‌بینیم که از نیروهای خودی و انسانهای صالح بومی بتوانیم بهره‌برداری بکنیم، مقدمات کار فراهم است. انشاءالله جوانان ما بتوانند در این مرحله بهره‌برداری از تأمین زیر بناها و پایه‌ها، هم استعداد‌های خودشان را نقد کنند و بروز بدهند و هم بتوانند سربازان خوبی برای کشورشان باشند. والسلام علیکم ورحمة الله، خداحافظ همه شما باشد.